

ביום א' (18.8.13) הוציא ביהמ"ש המחוזי [החלטת](#), המאשרת את קיום אסיפות הנושים של אי.די.בי, הגם שהושאר "פתח מילוט" לדנקנר. כדי לנצל את אותו פתח מילוט, על דנקנר להראות את רצינות העסקה המתגבשת עם המשקיע הפוטנציאלי בעצם הפקדת ערבות של כחצי מיליארד שקל.

הסדרי נושים מלווים מטבעם בדילמה לא פשוטה לעניין ניהולה העתידי של חברה בקשיים ולעניין ההחלטה האם לפעול להבראתה או לחיסולה, כאשר הרציונאל שעומד מאחוריה הוא הרצון למקסם את יכולת החזר החוב לנושים.

ברי, כי מקסום החזר החוב אינו דבר שניתן למדוד אותו בתקופה קצרה (SHORT RUN), אלא יש לבחון את הפוטנציאל שלו לאורך תקופה ארוכה (LONG RUN), ולהבין מי הגורם שיכול לחלץ את הספינה שמתחילה לטבוע.

נושים, שבעבר הלא רחוק שבחו והללו את דנקנר ואנשיו, נהנו בפועל מביצועי העבר של אי.די.בי, הרוויחו לא מעט, והמשיכו להשקיע בה ולרכוש אגרות חוב שלה - מתוך בחירה ורצון חופשי - מבקשים כעת "להעניש" את דנקנר ולפעול לשם לקיחת השליטה והניהול באי. די. בי לידיהם.

ואז מה? האם יש היום קברניט חדש טוב יותר שמכיר את אי.די.בי אחזקות כפי שדנקנר מכיר? גם אם דנקנר כשל בניווטה של הספינה הטובעת וגם אם יתברר בעתיד שהוא זה שבהחלטותיו גרם לה לעלות על "שרטון" (דבר שרחוק מלהיות מוכח), קשה להתווכח עם הרצון האמיתי שהוא מפגין והניסיונות האין סופיים לחלץ אותה מהמקום בו היא מצויה.

תקלות וכישלונות קורים חדשות לבקרים. האמרה "מי שלא עושה לא טועה" איננה רק קלישאה אלא יש בה כדי לשקף המציאות המסחרית בה אנו חיים, כהווייתה.

כל השקעה באשר היא טומנת בחובה סיכון. ככל שפוטנציאל הרווח גדול יותר, כך גדל גם פוטנציאל הסיכון. פעם נהגנו לומר שמי שלא רוצה סיכון ש"יסגור" את הכסף בבנק. כיום, אחרי אירועי קפריסין האחרונים, המשבר הפיננסי שפקד את מערכת הבנקאות הקפריסאית וההחלטות בדבר חילוט כספים המצויים בחשבונות פרטיים, גם הפקדת כספי חיסכון בבנק איננה בטוחה יותר.

כב' השופט אורנשטיין קבע באופן ברור ונכון בהחלטתו כי "החברה לא קפאה על שמריה, אלא פעלה לגייס משקיעים על מנת להציע הסדר נושים מטעמה". כב' השופט אורנשטיין ביקש לאזן בהחלטתו בין דרישות הנושים לבין ההבנה כי יש לתת לדנקנר מרחב תמרון כלשהו למיזוי ההשקעה הפוטנציאלית. ברם, ייתכן שלוח הזמנים הקצר והלחץ האין סופי מצד הנושים יהיה בסופו של יום בעוכם.

נהיר לכל, כי לא ניתן לייצר הסדר נושים שכזה בן רגע. ברי, כי ככל ויופעל לחץ גדול יותר על דנקנר מצד הנושים, הדבר יפגע ויגרע מהיכולת שלו למקסם את המו"מ עם המשקיע הפוטנציאלי, וממילא לא יהיה בידו לשפר את ההצעה עבור הנושים.

מכאן, ראוי היה שהנושים עצמם ימתינו עם בקשתם לכינוס האסיפות ויאפשרו לדנקנר "שקט תעשייתי" למיזוי המהלכים בהם הוא נוקט ואשר אותם הוא רוצה לקדם, גם במחיר שלא יהיה בידו לצלוח מכשול זה. הדבר נכון שבעתיים שעה שעסקינן באדם שפעל בתום לב, ללא כל כוונת זדון.

למותר לציין, כי שיקומה של חברה אינו דבר של מה בכך. צריך לזכור כי תחילתו של כל הליך שיקומי הנו בקיומם של מספר ממצאים פתולוגיים שיכולים להוביל לפירוקה של החברה ולחיסולה. היעדרם של הממצאים הפתולוגיים ממילא לא היה מכניס את החברה להליך הדורש שיקום והבראה.

מכאן, לאור חוסר היציבות שממילא קיים בהליכי הבראה של חברה, בראי העובדה שאינטרס הנושים הוא שהחברה תשתקם ותמשיך את פעילותה, נכון יהיה "המשקם" ידע לנווט ולתמרן בזהירות ובתבונה הראויה בין כל המכשולים העומדים בפני שיקומה, נכון יהיה שדנקנר ימשיך לאחוז במושכות החברה.

• [להחלטה בעניין אי.די.בי.](#)

*הכותב הינו [שותף מייסד במשרד עוה"ד אלטשולר - ולנר](#), העוסק, בין השאר בהסדרי חוב ובשיקום חברות.

המידע המוצג במאמר זה הוא מידע כללי בלבד, ואין בו כדי להוות ייעוץ ו/ או חוות דעת משפטית. המחבר/ת ו/או המערכת אינם נושאים באחריות כלשהי כלפי הקוראים, ואלה נדרשים לקבל עצה מקצועית לפני כל פעולה המסתמכת על הדברים האמורים.

**גולשים בסלולרי? לשירות מיידי מעורך דין הורידו את [Get Lawyer](#)
אתר המשפט הישראלי "פסקדין"**